

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 26 січня 1985 року

№ 12 (3519).

Ціна 2 коп.

У старшого інженера по техніці безпеки Добровеличківського районного об'єднання сільгоспхімії молодого комуніста Людмили НИКОНОВОЇ чимало громадських доручень. Вона голова профспілки, пропагандист комсомольського політнавчання. Встигає всюди.

Фото В. ГРИБА.

Про одне забули...

Голова профкому колгоспу імені Суворова Р. Я. Білоконенко зустрів нас привітно. Розповіла, що з планами минулого року тваринники справилися. А як нині працюють?

— Взято добрий старт і в новому році, — говорить Р. Я. Білоконенко, — до зимівлі худоби добре підготувалися.

Так, до зимівлі худоби у господарстві підготувалися непогано: відремонтували приміщення ферм, вдосталь кормів. Про одне, найсуттєвіше забули в колгоспі, — що успіх справи вирішують люди. І про них треба дбати повсякчас. На молочнотоварній фермі № 4 відсутні будь-які побутові умови, немає навіть червоного кутка. Підсумки соціалістичного змагання підбивають тут вряди-годи. У колективі тваринників ферми рідкі

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНИЙ ФРОНТ

гості політінформатори, агітатори. Про гласність трудового суперництва ніхто не дбає. Дошку показників останній раз заповнювали на початку грудня минулого року.

— Ми не сподівалися, що будуть суворі морози, — пояснює завфермою М. О. Науменко.

Але, гадаємо, морози не стають на заваді турботам про створення для людей хороших умов для праці і відпочинку, роботі по організації дійового соціалістичного змагання тваринників.

У колгоспі вже кілька років планують будівництво будинка тваринників на МТФ № 4. Але поки що ці добрі наміри — лише на словах.

Закінчується перший місяць 1985 року, а тваринники ферми досі не взяли соціалістичні зобов'язання, не визначили для себе конкретні рубежі на за-

вершальний рік одинадцятиріччя.

На фермі працює дружний колектив. Всі доярки торік переступили тринадцятий рубіж по надоях молока від корови. І трудові успіхи могли б бути значно кращими, якби керівники і спеціалісти господарства, комсомольська організація більше дбали про людей, про умови їх праці.

Сьогодні в колгоспі бідкаються, що молодь не хоче йти працювати на ферми. Так, ця проблема стоїть тут гостро, як, до речі, і в інших господарствах району. Але правління, партійний і комсомольський організації колгоспу треба подумати про те, що вони зробили по закріпленню молоді в тваринницькій галузі. Проблема сама по собі не розв'язується.

С. ЮР'ЄВ.
Бобринецький район.

Сорок літ минає з тих пір, як перестала здригатись наша земля від вибухів снарядів і бомб. Та в пам'яті нашій ще довго поставатимуть образи бойових побратимів, з якими ми йшли до перемогового травня 45-го. Той травневий день ми наближали, живучи великою вірою в Перемогу. Для нас всіх, солдатів і полководців, командирів і політруків, була одна мета — зробити все можливе і неможливе, аби лиш сизволити рідну землю від ворога, покласти край поневоленню народів Європи.

Подвиг Радянської Армії безсмертний, вікопомний. Не забуде наш народ всіх своїх синів, котрі полягли на фронтових плацдармах, здійснюючи партизанські рейди, нескорено боролись з ворогом в його тилу. Бойова біографія радянського воїна-визволителя — приклад беззавітного служіння Батьківщині. Тож дуже значимо, щоб колишні фронтовики, виступаючи нині перед молоддю на уроках мужності, вечорах бойової слави, відкрили найбільш яскраві сторінки літопису Великої Вітчизняної. Хай згадає солдат червень 41-го і дні боїв на берегах Волги і Дніпра, як визволяв від загарбників наш степовий край і бив ворога в його лігві.

Ті, кого вже немає серед нас, не згадають. То не забудьмо ми передати їх синам, внукам про те, як вони, не шкодуючи свого життя, закривали собою фашистські дзоти, руйнуючи неприступні фортеці.

...Серпень 1941-го. З важкими боями відходила на Схід 96-та гірська стрілецька дивізія полковника І. М. Шепетова, відбиваючи жорстокі атаки переважаючих сил ворога. Залепкий бій під Голованівськом. На рахунок шепетівців 78 знищених танків і танкеток, 13 гармат, 36 кулеметів, понад 200 мотоциклів, два збитих літаки, сотні гітлерівців. Сім днів стримував наступ ворога полк майора Геннадія Миклея, прикриваючи відступ дивізії. Тут, під Красногіркою, загинув безстрашний Миклей. Йому посмертно було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Цієї високої нагороди був удостоєний і Шепетов. Коли в березні 1942 року в Кремлі йому вручили Золоту Зірку, газета «Правда» писала:

«Кожна зірка Героя Радянського Союзу, видана в нашій країні людям, котрі вкрили свої імена вічною славою, має свою історію, повну відваги, сміливості, боротьби життя зі смертю. І кожна людина, отримуючи

ПРЕМ'ЄРА РУБРИКИ

НАС ЄДНАЛО БРАТЕРСТВО

Золоту Зірку, де б це не було — в сяючому люстрі на Кремлівському палаці чи в сільській хаті при світлі газової лампи — овіяна народною славою за своє прекрасне життя, відвагу, подвиг, презирство до смерті...».

Отримуючи нагороду, Іван Михайлович Шепетов, тоді вже генерал-майор, сказав: — Всю свою кров до останньої краплі я віддам Батьківщині!

З такими ж помислами були наші славні земляки комсомольці Григорій Куроп'ятников, Василь Галушкін, Олексій Калюжний, Архип Маніта, Іван Конько, Василь Колісниченко, інші їх ровесники, які здійснили свій героїчний подвиг на берегах Дніпра, під Севастополем, у Берліні.

...Воїни багатьох національностей Країни Рад визволяли наш край від німецько-фашистських загарбників. І серед них син татарського народу З. Ш. Шаймарданов. Тут, під Кіровоградом, він, вихованець Ленінського комсомолу, комуніст, підтримував вогнем своєї гармати піхоту. Гвардії сержант Шаймарданов лише в одному бою знищив сім ворожих танків. 13 вересня 1944 року навідинку 32-го гвардійського артополку З. Ш. Шаймарданову було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

На берегах Дніпра відзначився уродженець села Рівного Новоукраїнського району Іван Кувіка — полковий інженер-капітан тричі ліквідував пошкодження перепаери і забезпечував форсування річки стрілецьким корпусом. А коли ворог захопив плацдарм на правому березі, відважний офіцер зі своїм підрозділом відбив 20 атак фашистів. Він теж був удостоєний Золотої Зірки Героя.

Під час походу молоді «Шляхами слави батьків», в ході експедиції «Літопис Великої Вітчизняної» піонери і комсомольці, з допомогою ветеранів, які стали їх першими наставниками, встановили сотні невідомим досі імен воїнів-визволителів Рукописні книги, що створили слідопити, стали своєрідними підручниками для уроків мужності, на яких юнаки і дівчата здобувають високий ідейний гарт, готуючи себе до випробувань. Та найбільший вплив на свідомість школярів справляють хвилюючі слова самих фронтовиків. Розповідаючи про історію своїх бойових нагород, згадуючи про подвиги бойових друзів, вони, фронтовики, дають зрозуміти юнакам і дівчатам, де починались витоки героїзму радянських людей — з трепетної любові

до матері-Вітчизни, віри в перемогу, торжество життя. Кілька коротких фраз, спісгад про одну миттєвість в'їни, і перед молодістю людською постає образ комбата, що веде в бій гвардійців образ рядового солдата який пройшов вогненними верстами, не шкодуючи себе, і переміг. І засвітив зірку над нашою землею, де ми щасливі. Бо на цій священній землі, скропленій кров'ю героїв, мир.

Нині в області тривають героїко-патріотичні акції Ленінського комсомолу «Рівняння — на прапори Перемоги!». Миським і районним комсомольським організаціям передані знамена — 677-го стрілецького Червонопрапорного ордена Суворова полку, що входить до складу 409-ї стрілецької Кіровоградсько-Братиславської орденка Богдана Хмельницького дивізії, 684-го ордена Суворова полку цієї ж дивізії, 263-го мінометного Червонопрапорного Кіровоградського ордена Суворова, Кутозова і Червоної Зірки полку, воїни якого визволяли Кіровоград від німецько-фашистських загарбників, 97-го гвардійського Кіровоградського Червонопрапорного ордена Суворова і Богдана Хмельницького полку «Катюш», який був сформований в Москві, а бойове хрещення отримав під Воронежем. Комсомольські активісти, колишні фронтовики вже розповіли молоді про ці знамена під час героїко-патріотичних акцій, що відбулись у Світловодську, Онуфріївці, Олександрії. І сини, внуки ветеранів цих бойових з'єднань шикувались біля прапорів, даючи клятву на вірність Батьківщині.

В. ВЕРХОЛАНЦЕВ,
голова обласного штабу Всеукраїнського походу «Шляхами слави батьків», Герой Радянського Союзу.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Починаючи з цього номера, під рубрикою «МИ ИШЛИ В ТРАВЕНЬ 45-го» газета систематично публікуватиме спогади героїв-земляків, воїнів, що визволяли наш край від німецько-фашистських загарбників — колишніх командирів військових підрозділів політпрацівників, рядових воїнів. Просимо фронтовиків згадати і написати нам про найбільш пам'ятні бойові операції, в яких вони брали участь, про бої, в які вони йшли з прапорами, що біля них нині шикуються комсомольці Кіровоградщини під час героїко-патріотичних акцій, присвячених 40 річчю Великої Перемоги.

Довірили товариші Надії БУЙНОВІЙ (на знімку) нелегку місію — комсомолку Олександрійського УТОСу вису- нути кандидатом у депутати міської Ради народних де- путатів.

За успіхи у виробництві їй присвоєно звання «Ударник комуністичної праці». Така ж запальна Надія і в позаробочій обстановці: усі знають бригадира як члена профко- му, номінету комсомолу підприємства, як завзяту енту- зіастку художньої самодіяльності.

Фото М. ПАЛЬЧИКА.

М. Олександрія.

Реформа школи: сьогодні і майбутнє

Добра традиція є у Ки- ровоградському педагогіч- ному інституті імені О. С. Пушкіна: запрошувати для читання лекцій провідних фахівців з питань акти- вної участі в процесі пробле- много навчання в школі М. І. Махмутов.

Цього разу в гості до Кіровоградців завітав дійс- ний член Академії педаго- гічних наук СРСР, відомий фахівець з питань акти- вної участі в процесі пробле- много навчання в школі М. І. Махмутов.

Удосконалення змісту і методів навчання і вихо- вання молоді в світлі Ос- новних напрямів реформи загальноосвітньої та про- фесійної школи — те- ма виступу радянського академіка, директора НДІ профтехосвіти АПН СРСР перед директорами за- гальноосвітніх шкіл, слуша- чами курсів при обласно- му інституті вдосконалення учителів та науковцями вузу.

Мірза Ісмаїлович зупи- нився на питаннях поліп- шення роботи у справі психологічної підготовки учнівської молоді до про- дуктивної праці у сфері матеріального виробни- цтва, наголосив на тому, що трудова підготовка сьогоденних школярів, їх участь у суспільно корис- ній праці є важливими факторами вироблення в учнів свідомого ставлення до навчання, морального та інтелектуального фор- мування особи, її фізич- ного розвитку.

Наприкінці зустрічі з пе- дагогічною громадськістю М. І. Махмутов підкреслив, що здійснення реформи дозволить підняти на якіс- но новий рівень професій- ну підготовку молоді і перша умова для цього — подальше вдосконалення навчально-виховного про- цесу.

С. АНАТОЛЬЄВ.

XII МОСКВА 1985

ФЕСТИВАЛЮ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Нова програма «Я го- лосую за мир» підготов- лена агітбригадою Чума- ківської середньої шко- ли Дніпропетровського району на Дніпропетров- щині до XII Всесвітнього фестивалю молоді і сту- дентів у Москві. До неї увійшли розповіді юних лекторів про міжнарод- не становище, пісні і тан- ці народів світу у вико- наннях учасників худо- жньої самодіяльності, те- атралізовані концерти «Фестиваль у Москві — фестиваль скрізь». Піо- нерську агітбригаду теп- ло приймали на фермах, у бригадах механізо- рів місцевого радгоспу імені XXV з'їзду КПРС. Разом з школярами у

виступах агітбригад ак- тивну участь беруть та- кож делегати попередніх молодіжних форумів, комсомольські активісти, передовики виробництва. З ініціативи учнів цієї школи в дні роботи мос- ковського форуму юних до складу учнівських ви- робничих бригад області буде включено піонерів- героїв Сашка Ковальова, Зіну Портнову, інших

патріотів, які віддали життя за свободу нашої Батьківщини. Піонерські дружини, юнарийські і пошукові загони, музеї бойової слави і військо- во-патріотичні клуби Дніпропетровщини — учасники інтернаціона- лної патріотичної акції «Салют, мир!». Школярі області активно готую- ться до проведення тру- дових десантів «Для ми- ру — у фонд миру», яр- марків солідарності, мі- тингів протесту «Не да- мо підірвати мир!». У фестивалюють копилку во- ни вже перерахували три тисячі карбованців.

С. КРАВЧЕНКО, кор. ПАТАУ.

Е. Я.: — ...Кіно? Про кі- ноглядача? Про виховання глядацьких смаків? Про кіноклуб?

КОР.: — Не заперечує, Елло Михайлівно! Адже на певному етапі азасомовідо- син наймолодшої музи — кінематографа і його чис- ленних шанувальників, по- чали виникати деякі трудно- щі у їхньому спілкуван- ні. Якщо простіше, то фільми глибокі, складні, проблемні все частіше ста- ли потрапляти в розряд «селітарних», а неважливі, дещо легковажні, бездум- ні — зайовувати масову аудиторію. Тепер, як мені здається, цей процес по- вернувся в зворотному на- прямі. Що, зрозуміло, від- радно. Чи не тоді почали виникати кіноклуби?

Е. Я.: — Очевидно, так. Хоч, мабуть, і не варто підходити до згаданого явища так однозначно. І ось чому. Художник зав- жди намагається передати свої ідеї, думки, почуття, якомога більший кількості глядачів. Визнання фільму масовим глядачем пере- дко говорить про соціально- моральну значимість стріч- ки, про її мистецький рі- вень. Коли у свій час ви- йшов на екрани «Чапаєв», його з ентузіазмом сприй- мали і дорослі, і діти, лю- ди старшого покоління і молоді, робітничі, селяни, діячі науки — всі! Всенародним успіхом користу- вались кінотрилогія про Мак- сима, «Петро Перший», «Броненосець «Потьом- кі». Зараз, мабуть, кінема- тограф такого одностайного успіху не знає. А все тому, що рівень сьогоденньої глядацької аудиторії зов- сім інший. Вони різні, на- ші кіноглядачі, і тому іно- ді так полярно розділяю- ться їхні думки про той чи інший фільм.

Чому у свій час почали виникати кіноклуби? Та перш за все, мабуть, тому, що виділилась окрема аудиторія, яку вже не за- доволювало будь-що, якби тільки кіно. Певну частину глядачів не задовольняв і репертуар кінотеатрів (нам з вами якраз знайомо, що в нашому місті інколи просто тижнями нічого ди- витись в кінотеатрах). Окрім того, в наш вік ін- формативності, вік телебачення у людей взагалі немає змо- ги і часу дивитись все під- ряд (на екрани країни що- року в середньому вихо- дить до трьохсот фільмів, причому, телевізійні тут до уваги взагалі не беруться). Природно, що хочеться бачити краще. Тому й по- чали виникати ось такі клуби.

Але їхні завдання знач- но ширші, ніж просто за- доволювати інтерес людей високої культури, голов- не — формувати цю куль- туру. Виховувати глядач- кий смак, і якщо хочете, вчити людей дивитись фільми, по-справжньому любити і знати кіно. Особ- ливо це стосується молоді. Важливо, щоб людина не розгубилася у морі при- надливих імен, різно- манітних сюжетів, видо- вничних ефектів «дива ХХ століття», як називали свого часу кінематограф...

КОР.: — Останнім часом виникли такі поняття, як «соціологічне маніпулюван- ня», «соціологічна пропа- ганда». Щодо останнього, то цим терміном французький соціолог і теоретик пропа- ганди Жан Б'ялюль позначив у свій час досить числен-

входять Олег Петрович Нагорний, Марина Гара- нець, Ірина Горгоц, Олек- сандр Дога, Катерина Те- рентьева, Валерій Сіднін, Тетяна Смоленчук. Кі- нолюб — це складна, але й неймовірно цікава

ко та багатьох інших талановитих майстрів ек- рана. Традиції і нова- торство в сучасному кі- нематографі, накал ідо- логічної боротьби на екрані, акторська майстерність, сучасна режисура — усе

— Ну, як тобі фільм?
— Сподобався.
— А мені щось не дуже...

Кому не доводилось чути такі репліки після кіно- сеансу. Та що там чути — чи не до цього самого «спо- добалось — не сподобалось» зводиться найчастіше на- ша власна оцінка, коли говоримо про кіно? У пресі картині дано схвальну оцінку, а когось вона в полон не взяла. І, навпаки, критика називає стрічку пусто- цтвом, ремісничим виробом, а хтось дивився її тричі і ще піде.

Поговоримо про... кіно?

Звичайно, глядачі різні. Та, мабуть, основна причи- на категоричних оцінок в поширеній помилці, ніби для розуміння кіномистецтва не потрібні ніякі знання, ні- які зусилля. Ось коли запитують нашу думку про но- вий балет, ми навряд чи ризикнемо оцінювати тільки емоційно: «Сподобалось — не сподобалось». Більшість чесно розведе руками: вибачте, не спеціаліст, пояс- нить, будь ласка, що до чого. Коли ж мова заходить про кіно, рідко хто зізнається, що не все зрозумів...

Моїй співбесідниці це знайомо, мабуть, трішки більше, від інших. Чому? Тому, що Елла Михайлівна Янчукова, заввідділом мистецтва обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської, по-перше, завдяки професії ба- гато спілкується з читачами — з тими, хто любить мис- тецтво, цікавиться ним. А ще тому, що вона разом з працівниками свого відділу — ентузіаст, натхненник, офіційний і неофіційний організатор такої цікавої форми кінопропаганди, як кіноклуб. У кіноклубу «Ек- ран», що працює при бібліотеці та кінотеатрі імені Держинського ось уже п'ять років, хоч і не надто широка, але стійка популярність. Тож із гостею нашо- го суботнього номера ми поговоримо сьогодні про...

робота. І той, хто по- справжньому любить кіно, не пожаліє ні сил, ні часу, щоб примножити армію справжніх шанувальників кіно, щоб вирощувати мо- лодого глядача до розу- міння складних кінотворів О. Довженка і Ф. Фелліні, І. Пінр'єва і Г. Козинцева, філософичності В. Гресья і Ю. Іллєнка, інтелектуальності М. Михалкова, високої ду- ховності Е. Шенгеля, Т. Абуладзе, Л. Шеніть-

це питання для обговорен- ня в нашому кіноклубі з показом фільмів чи фраг- ментів їх. Активну участь в обговореннях, у диску- сіях беруть і самі кіногля- дачі. Тож, зрозуміло, коли аудиторія кіноклубу «Ек- ран» переважно молодіж- на, то нам, як-то кажуть, і карти в руки...

КОР.: — Елло Михайлівно, я хочу поставити вам одра- зу два запитання, які ви підготували своєю перед- ньою відповіддю. Перше, глядачам запам'яталися та- кі кіноцитати як «Екраніза-

ція російської класики», «Художник і оператор у кі- но», «Майстри радянського кіно», і ви обмовилися, що робота над кожним фільмом зокрема досить складна. Якщо можна, розкрийте, будь ласка, свою «нухню». І друге, коли ви вже заго- ворили про глядацьку аудиторію, як, на вашу думку, кіноклуб має од- ступити від свого кола людей за інтересами, чи це повинна бути широка гля- дацька аудиторія?

Е. Я.: — Почну з друго- го. У вашому запитанні уже є відповідь — звичай- но, широка. Щоправда, спо- чатку, наша аудиторія бу- ла стабільною. І це нас влаштовувало — з часом запити її нам відомі — працювати легше. Але як- би ця аудиторія залиша- лась незмінною, час від часу ми просто б не змог-

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

коли глядацька «селіта» ра- хується мільйонами, то на неї вже можна розрахову- вати. І скоро, я думаю, кі- нолюбці змінять кінодек- латорію — якісно новий сту- пень кінопропаганди...

Ну, і про те, як ми го- туємо цикл. Орієнтуємось на ім'я режисера, операто- ра, артиста. На ті моральні цінності, які несе його ро- бота, на проблеми, які вони вирішують. Відповідно до- мегти вибудовуємо цикл. Перегортаємо літературу, знайомимось з відгуками преси на той чи інший фільм, підбираємо й за- мовляємо кінофільми. Все це надзвичайно цікаво, але водночас забірає дуже ба- гато часу. Тому ми радо зустрічаємо кожного, хто хоче нам допомогти, хто любить і знає кіно.

КОР.: — А ви не пранти- нували замовлення кіногля- дачів на ту чи іншу тему для циклу, на той чи інший фільм?

Е. Я.: — Кілька разів проводили таке опитуван- ня, і за проханням глядачів включали до показу фільми грузинських кінематографістів «Древо бажанія», «Мачуха Саманішвілі», по- вторювали показ, скажімо, «Сходження» Л. Шенітько.

Якось на методоб'єднанні вчителів літератури нам за- пропонували з метою об'єд- нання наших спільних зу- сіль у вихованні підлітків, показувати в кіноклубі цикл «Екранізація росії- ської класики» саме тоді, коли школярі вивчають той чи інший твір. Для чого? Добре сказав із цього при- воду Андрій Вознесен- ський, що наші діти тепер знають «Війну і мир» за фільмом Сергія Бондарчу- ка, а не за твором класи- ка. Так ми не навчимо лю- бити ні кіно, ні літературу.

А якщо мислити пер- спективно, то завоювання глядачів, думаючих, вимог- ливих, допомогли б нам. Може свої пропозиції ви- словлять читачі «Молодого комунара»?

КОР.: — Є нарікання гля- дачів, що однієї рекламної афіші кіноклубу «Екран» біля кінотеатру імені Держинського замало.

Е. Я.: — Цілком слушно. Афіша повинна бути в кіль- кох точках міста: Я думаю, ми вирішимо це питання найближчим часом. А по- ки що — можна й скорис- таючись падаючим мені сло- вом? Дорогі друзі, кіно- клуб «Екран» запрошує нас щоп'ятниці о 19 годін- ні. Приходьте! Поговори- мо про кіно.

Л. ЯРМОЛЕНКО.

ГОРДІСТЬ НАША — БРИГАДА

Шкільні роки... Вони завжди залишаються в нашій пам'яті світлим і неповторним. Вони вчать нас самостійно мислити, працювати, вирішувати різні проблеми. Зараз у школах особлива пора: втілюється в життя реформа загальноосвітньої і професійної школи. Підвищилася вимогливість вчителів до нас, учнів, ми відчуваємо більшу відповідальність за кожний урок, за те, з якими

знаннями, навиками йдемо в самостійне життя.

Я живу на селі. Люблю своє Комишувате, односельчан — прекрасних трудівників, які працюють в колгоспі імені ХХ з'їзду КПРС. А ще горджуся, що виросла на землі, котра виховала такого прославленого на всю країну майстра-хлібороба, діді Героя Соціалістичної Праці Олександра Васильовича Гіталова.

Мені і моїм ровесникам

близькі і зрозумілі турботи наших батьків. З дитячого садка ми живемо їхніми клопотами, беремо посильну участь у праці старших. У шкільних майстернях, учнівській виробничій бригаді пробуємо свої сили. Наша бригада — гордість школи. Тут ми знайомимося з дослідницькою роботою, працюємо в ланках тваринників, механізаторів, овоочівників. Тому сьогодні майже половина випускників школи, які пройшли

через трудові традиції бригади, працюють у місцевому колгоспі.

Стосунки із старшими в нас визначаються на принципах довіри, вимогливості, заохочення ініціативи, самодіяльності, творчості. У своїй бригаді всі справи вирішуємо самі. Рада бригади планує роботу, слідує за її виконанням, підбиває підсумки змагання і визначає переможців, а якщо потрібно, суворо питає з лідарів. Приміром, ми замислюва-

лися над тим, що часом частина врожаю залишається на полях після збирання. Хто знає працю хлібороба, той не залишить байдужим до цього факту. От ми і вирішили на загальних зборах бригади допомогти старшим зібрати врожай без втрат. Нас підтримали піонери і комсомольці району. Так народилася ініціатива «Все вирощене — зберегти».

У необхідності учнівських виробничих вже нікого не треба переконувати. Але тих збоїв у нормальному робочому ритмі бригади, що іноді трапляються, можна уникнути, аби ми мали можливість побільше взнати про те,

як організована подібна робота в кращих виробничих бригадах області і республіки. Зльоти трудових об'єднань старшокласників — справа хороша, та хотілося б повчитися на конкретних прикладах у своїх ровесників з усієї України. Приміром, так, як це роблять секретарі шкільних комсомольських організацій у республіканському таборі «Молода гвардія».

Користь від цього, думаю, буде очевидна.

Н. ДРАГОМИРЕЦЬКА,
бригадир учнівської виробничої бригади Комишуватської СШ. Новоукраїнський район.

ОПЕРАЦІЯ
«ЗГАДАЙМО
ВСІХ ПОІМЕННО»

Вікторина «Обеліски»

Активісти комсомольських організацій області, десятки пошукових загонів, включившись в операцію «Згадаймо всіх поіменно», вже зібрали матеріали про пам'ятники піонерської і комсомольської слави, про воїнів-визволителів, на честь яких встановлено обеліски, відкриті меморіальні дошки, створені експозиції в музеях і музейних кімнатах.

В рамках операції «Згадаймо всіх поіменно» редакція газети «Молодий комунар» разом з обласною організацією товариства по охороні пам'яток історії та культури проводять вікторину, присвячену 40-річчю Великої Перемоги — з метою поглиблення знань молоді про пам'ятники Великої Вітчизняної війни.

Просимо відповісти на запитання нашої вікторини і надіслати конкурсні матеріали про увічнення пам'яті героїв-земляків, воїнів-визволителів, партизанів і підпільників, які загинули в боротьбі з окупантами: рукописи, фотоальбоми, фотоальбоми.

Тим, хто надішле найбільш вичерпні відповіді, будуть вручені грошові премії і грамоти. Найбільш цікаві матеріали про пам'ятники і полеглих зв'язків будуть надруковані на сторінках «Молодого комунара».

ЗАПИТАННЯ ПЕРШОГО ТУРУ ВІКТОРИНИ:

1. Коли і де встановлено перший пам'ятник радянським воїнам на території Кіровоградщини?
2. Назвіть імена Героїв Радянського Союзу, які поховані на військовому меморіальному кладовищі в Кіровограді. Що ви знаєте про їх подвиги?
3. Які ви знаєте пам'ятники, що увічнюють пам'ять комсомольців та молоді Кіровоградщини, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни?
4. На одному з будинків обласного центру встановлено меморіальну дошку на честь Героя Радянського Союзу, письменника, який написав книгу про своїх бойових побратимів. Що ви знаєте про цю легендарну людину?

Відповіді надсилайте на адресу редакції з поштою «Вікторина «Обеліски»».

2 лютого Петрівський районний газеті виповнюється 50 років.
Ось вийшов у світ ще один номер «Трудової слави». Щоб він з'явився вчасно, чітко працювали сьогодні ліногристи Валентина АМБРОЗЯК (вона, до речі, секретар комсомольської організації друкарні) та верстальниця Катерина КРАЙНЯК (на знімку зліва).
Фото С. АНДРУСЕНКА.

ГРАНІ МОРАЛІ

НАМ ВІДОМІ координати авторки цього листа з Онуфріївського району; знаємо й деякі подробиці з життя тих, про кого вона пише. Але ми знаємо й чимало схожих історій, тому спочатку торкнемося не конкретних деталей, а типових моментів. Можливо, люди, чий долі переплелися подібно описаному у листі, після цього інакше оцінять свої позиції.

людьми, проти яких усе протестує. І після цього не виключено затяжка криза між представниками двох поколінь.

Можливо виникнути вона й через більш прозаїчні причини, наприклад, через звичайну впертість. От вирішили батьки (частіше це буває мати), що син не візьме дружину старшу від себе (варіант — з дитиною, розлучену, з далеких країв, без диплома, без кварти-

мовляв, дражнити гусей, хай як буде, так і буде. Сказане не означає, що людина з сильним характером має доводити своє «кулаком по столу». Ні, це можна робити тихим голосом і з приємною усмішкою. Але треба настійливо хотіти це зробити! А Ірини знайомий має таке бажання? Чи йому легше вчинити «пазію», щоб не утруднювати себе відвертою розмовою з батьками?

легше пошук шляху виходу зі скрути...

ВСЕ Ж подібні проблеми викликають не тільки занепокоєність диктатором старших і слабкодухістю чи гаряковістю молодих. Залишається і приємне відчуття.

Скільки розказано і написано про батьків, котрі зайняті лише собою і не виявляють ні найменшого інтересу до душевних переживань дітей — досить згадати «Дзмишню раду» А. Алексіна. Скільки розказано й написано про невдачливі діти — у багатьох у пам'яті, напевно, «Останній строк» В. Распутіна та «Поділ майна» того ж А. Алексіна. До речі, книги цього письменника я б поставила першими у списку можливих порадників у запутаних стосунках між батьками і дітьми...

Так-от, писано-переписано це, здається, не про наших онуфріївців. Тут і в батьків душа болить за майбутнє сина, і його подруга не бере своє щастя штурмом, а зважає на сумнівні можливості рідні. Отже, є головне — не байдужість. Тепер би трохи рішучості, відвертості і витримки з обох сторін; і можна сісти за стіл переговорів, де не-

ТРЕТІ

(ПОЛЕМІЧНІ ЗАМІТКИ
З ПРИВОДУ
СХВИЛЬОВАНОГО ЛИСТА)

«Шановна редакціє, прошу допомогти моїй подрузі в біді. Їй сімнадцять, рік тому почала зустрічатися з хлопцем, котрий уже відслужив у армії. Вони покохали одне одного. Та його батьки не хочуть, щоб моя подруга стала їх невісткою. Чи правильно зроблять моя подруга і її хлопець, якщо одружаться назло батькам? Ірина».

Перша реакція молодих на такі перипетії — «Яке їхнє діло?». Перша реакція людей, що мають досвід життя — «Ми розуміємо тих батьків». Розуміння — це ще не схвалення, але ж і не осуд. Звідки ж така розбіжність? Хіба старші настільки зачерствіли, що готові зневажити істину, яку Ірина висловила так: «Почуттів не покличеш і не позбудешся їх зусилля волі чи за ченієюсь вказівкою?».

Ніскільки. Дорослі й самі керуються цим принципом, і їм теж буває дуже непросто справитися зі своїми почуттями.

ОТ УЯВІТЬ таку картину. Хлопець виховувався в сім'ї, де панувало переконання: всю домашню роботу має виконувати жінка. І раптом мати бачить, як батько її потенційної невістки щоразу купує овочі на базарі, уявляє на його місці свого сина і... Скільки б ми не таврували ганьбою такий консерватизм, скільки б не обурювалися «домостроем» і не кричали (правильно кричали!) про рівноправ'я, але в цей час материнське серце охоплює невимовний жах. Або: колишній його і її батьки дуже поспішилися. Як тут старшим переступити через своє враження самолюбства? Ви (звертаюся до молодих) хотіли б спілкуватися з людиною, котра колись незалежно вас кохала? Ні? Ну, а як же батькам? Їм же не просто спілкуватися — поріднитися б довелось з

3 УСТРІЧАЮТЬСЯ хлопець і дівчина. Їх стосунки — особливі: тут своя мова поглядів, жестів, інтонацій, зрозуміла тільки двом. Та цікавість до неї виявляють і треті особи — не на безлюдному ж острові живуть закохані. Втручання сторонніх для них не завжди благо; правда, люди тверді і розважливі завжди можуть поставити на місце любителів перемішати кісточки чи проігнорувати пересуди. Однак є випадки, коли ні очей не заплочуєш, ні вух не затулиш, ні глечиків навки не поб'єш із третіми особами, що непрохано «допомагають» тобі влаштувати особисте життя. Це тоді, коли небайдужість до твоїх інтимних справ, виявляють ті, для кого ти найдорожча в світі людина — батько, мати.

Він (вона) чи батьки? Чиєю прихильністю пожертвувати заради збереження любові іншого? Як звести до спільного знаменника інтереси дорогих тобі людей? Питання з ряду душевнотравмуючих, але відповідати на них усе одно треба...

ри, з невідповідною професією тощо) — і край! І хай вона буде золота і для сина єдина в світі — ні і ні! А одружитися наперекір — і вони все наперекір. Знаю маму, котра «з принципу» п'ять років не хоче бачити внучки. Інша сім'я шле на свята вітання лише снігові і внуку, а невістці ніби й нема. Ще одна мати постійно в райдужних тонах розповідає одруженому синові про «кращих» дівчат. Позв'язку таких людей не оціниш влучніше, ніж словами афоризму: «Одних людей прожиті роки роблять мудрішими, а інших — старшими».

ПОВЕРНЕМОСЯ, однак, до нашого онуфріївського варіанту: «Моя подруга...» пише Ірина, — скромна, розумна, гарна, працелюбна, чесна. Він слабохарактерний, теж не лінійний, роботу свою любить. Про них люди тільки хороше кажуть».

Звернувши увагу? У ряду позитивних якостей, ще й на першому місці, названа слабохарактерність. Розуміють її по-різному; однак один елемент присутній неодмінно — це хисткість, невідзначеність, нестійкість у переконаннях і діях. Звідси ж — невміння відстоювати свою думку. Або небажання; навіщо,

ОСОБИ

Та ця легкість омаїлива. Адже коли весь душевий запал спрямовується на те, щоб «витримати позу» перед батьками, не залишається можливості розгледіти пильніше, хто ж поряд із тобою. Передвсімлюючи після передвесільних баталій, нараз раптом бачиш, що маєш собі за супутника життя людину... ну, не обов'язково погану, але «не ту».

— Але ж було кохання? — скаже читач. — Тимчасова ейфорія, що трималася на односторонньому, поверховому знанні характеру іншого, — відповім я. — А куди ж вони дивилися протягом року знайомства? — скаже читач. — А психологи радять зустрічатися до шлюбу мінімум півтора року, — відповім я. — Та й за цей час можна бачитися щодня, а можна раз у тиждень по дві години, що не одне і те ж... — Проте ж буває, що і батьки згодні, і подруга обома впевнені, а сімейне життя складається не вдало, — скаже читач. — Однак тоді люди не шукають причин своїх помилок у минулому, а прискакують аналізувати власну поведінку сьогодні, що значно по-

має перших, других і третіх осіб, а всі рівні. Всі однаково прислухаються до думки іншого, готові піти на компроміс і розцінювати його не як жертву, а як розумний крок до миру. Хіба так складно, скажімо, поступитися бажанням батьків справити весілля так-то, а не отак? І для батьків не повинно бути трагедією, що діти не заховають жити з ними, а підуть на квартиру чи на евакуй.

ПРОТЕ Є СФЕРА, де ніяких поступок бути не може. Це характер взаємин між закоханими. Ми любимо не для когось, а тільки для себе. Тут не сором бути закінченим егоїстом і не слухатися консультантів. Адже це особисте життя...

Н. ДАНИЛЕНКО.

ВІД РЕДАКЦІЇ. Висловлені в цій статті міркування далеко не беззаперечні. Це й зрозуміло, адже вони — погляд далеко збоку. А що б сказали ті, кому довелося самому розплутувати клубок аналогічних суперечностей? Якщо ви, шановні читачі, захочете висловитися з цього приводу, ми охоче опублікуємо ваші думки.

Суботній Кур'єр

СТОРІНКА ВИХІДНОГО ДНЯ

ЕТИКЕТ

Як вітатися?

Коли ви говорите «здрасуйте», це означає, що ви бажаєте людині здоров'я і добра. Підтвердіть це не тільки словами — усміхніться, кивніть головою.

Кому вітатися першим? Тому, хто ввічливіший — найточніша відповідь на це питання. Ну, а якщо обоє однаково чемні, то першими вітаються: чоловік із жінкою; той, хто йде, з тим, хто стоїть; той, хто доганяє знайомого на вулиці; той, хто заходить у приміщення, з тими, хто там перебуває (без різниці — чоловіки чи жінки); підлеглий із начальником (але ініціатива подачі руки — за останнім).

Якщо ви зайшли в кімнату, де група ваших знайомих, не вітайтеся ні з ким окремо — це може образити інших. Скажіть «здрасуйте» всім одразу.

Ідуть юнак і дівчина, один із них зупинився поговорити зі знайомим, котрого супутник уперше бачить. Що робити третьому? Теж привітатися, під час бесіди не обмірювати нову людину оцінюючим поглядом і обов'язково попрощатися.

А якщо той знайомий відомий вам і не з кращого боку? Все одно в цьому випадку обійдіться без демонстрації зневаги до нього, бо в протилежному випадку ви завдасте неприємностей вашому супутнику.

Вітатися з цигаркою в зубах чи руками в кишенях невіжливо.

Чоловік, вітаючись із дамою, має легенько привітати зі стільця.

Вікні збирається в Москву

Міжнародний хлопчик Вікні — символ Всесвітньої федерації демократичної молоді стане гаслом учасників і гостей XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Таке рішення прийняв комітет підготовки до свята юності, ознайомившись із зразком продукції Дніпропетровського обласного підприємства дитячих іграшок. Виробництво символічної ляльки на підприємстві вже освоєно.

Цим продовжено естафету почесних замовлень. У 1980 році комбінату було доручено виготовлення олімпійського ведмедика. До відкриття фестивалю з Дніпропетровська в Москву вирушають понад 10 тисяч привітних Вікні.

Кор. ПАТАУ.

У Ірини АРТУХ у кімнаті вишивок багато. І всі — її руками творені. Сама над узором чаклує, сама підбирає нитку до нитки, щоб ніжно єдналися тони, щоб озивалися барви до людей радістю. Вишиваний рушник... У ньому тепло душі і дівоча врода створюють єдину гармонію. А працює Ірина у Новомиргородській дитячій музичній школі. Вона закінчила Кіровоградське музичне училище і нині всі знання і вміння віддає своїм учням, а у вільний час — займається вишиванням. Вдивіться у її рушник, і ви відчуєте музику.

Фото С. ЛЕПЕХИ

Новомиргородський район.

ТРИШЕЧКИ ФАНТАЗІЇ

то критично переглянути свій гардероб і що можна, переробити, а що й пошити чи купити — блузи до снідиць, жилетку до сукні. Зважте на такі моменти: часто, змінивши колір, манжету, ви надасте сукні, блузі сучасного вигляду. До однотонної основи можна додати вставку — кокетку з тканини з геометричним чи рослинним орнаментом. Додавши до пошитої, трохи застарілої фасону блузки, кілька модних деталей (контрастних чи в тон), ви матимете в своєму гардеробі цілком сучасну і досить привабливу річ. Пофантазуйте!

В. ЦІХОЦЬКА,
учениця Кіровоградського медучилища.

Модна сумка

Цю зручну модну сумку шити із плашової тканини (можна зі старого плаща). Викроїте деталі верха та підкладки, а поміж ними покладіть ватин. Прострічіть кожну деталь, як вказано на малюнку. Біля ручки покладіть два шари ватину, щоб вони були тугими, зручними. Сумка має на боках по кишені, застібка — «блискавка».

Обнова

без... обнови

Вже час потурбуватися про обнови на весну. Вар-

ЛЮСТЕРКО

Колір — на день, форма — на місяць

Читачів, що цікавляться перспективами моди на зачіски, консультує спеціаліст із Кіровоградського дамського салону.

Найсучасніший вигляд матиме дівчина з рівно підстриженим волоссям середньої довжини. На потилиці пасма коротші, ніж по боках обличчя (тут вони повинні спускатися до підборіддя). Довге волосся слід зачісувати на косий проділ і основну його масу перемішувати на один бік, скріплюючи пасмо декоративною заколюючою гребінцем.

Молодь завжди любила чілки, модні вони і тепер. Оптимальна довжина їх — до брів. Зачіска має справляти враження пишної і дещо недбалой. Пригладжувати волосинку до волосинки неможливо.

Як завжди, популярні зачіски універсального глану, тобто такі, що матимуть гарний вигляд у будь-якій ситуації. Основа таких зачісок — точна симетрична стрижка, що дозволяє виконувати різні перестроювання. Звідси — велика кількість інтерпретацій базових моделей.

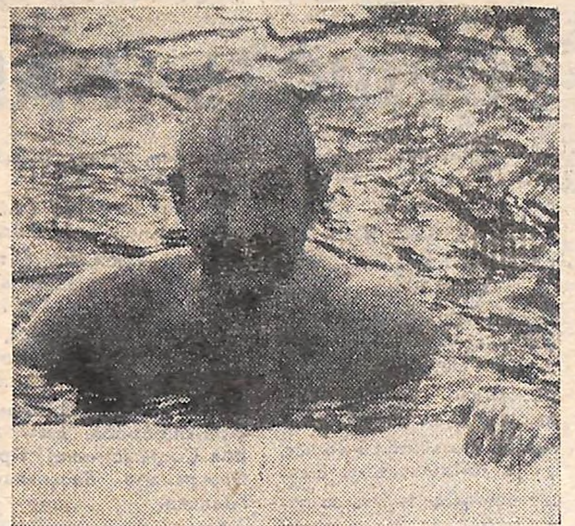
Ось, приміром, зачіска «Юність». Виконується на волоссі середньої довжини. Легкі лінії відчовіс поєднують з частково освітленими пасмами. Ніякої вигадливості! Єдина відмінна деталь — контур стрижки поміжсяється зрізом волосся у вигляді бахроми.

Стрижка «Гарантія» виконується так само, але на основі хімічної завивки. Ця зачіска хороша тим, що довго тримається, навіть під шапкою не деформується.

«Самба» теж робиться на основі завивки, але вона характеризується більш об'ємною формою і легкою «прозорістю» локонів, що досягається балаяжем (висвітлюванням кінчиків волосся). У всіх цих моделях пасма повинні спадати на лоб вільно, створюючи враження накинutoї вуалі. Це зробить коротку зачіску жіночнішою.

Колір волосся модний природний; пропонуються також попелясті, рожеваті, голубі і фіолетові відтінки. Ледає помітні відтінки, а не яскраві барви! Бажаного ефекту можна досягти, і не перефарбовуючи волосся — досить скористатися відтіночним лаком. Він зручний тим, що колір волосся можна швидко поміняти, якщо він обрид — досить лише помити голову.

Т. КУРТА,
завідуюча перукарнею
№ 10.

Вони не суперники по запливу, але морозами обидва задоволені. Морж постійно мешкає в Московському зоопарку, а оператор Ворошиловського вузла зв'язку Євген САШОВ любить купатися взимку в Срібному борі і представляє численну групу столичних «моржів».

Фото Б. КАВАШКІНА і В. ХРИСТОФОРОВА.
Фотохроніка ТАРС.

МОЛОДІЙ ГОСПОДИНІ

ДІЄТИЧНІ СТРАВИ

Якщо у вашій сім'ї хтось потребує спеціального харчування, вам знадобляться кілька порад.

Головне правило для приготування дієтичних страв — старанно все проварювати. Не можна використовувати для заправки смажену цибулю. Коли ж хворому дуже вже її хочеться, цибулю відварюють і подають дрібно нарізаною.

Овцу вживати теж не можна. Але ж деякі страви повинні бути кислими, тож тут є вихід: додавайте до їжі кефір, лимонну кислоту, сік лимона чи інших кислих фруктів.

Виключаються з меню дієтика какао, шоколад, натуральна кава, чорний і червоний перець. Для поліпшення якості їжі дозволено користуватися такими спеціями — кріп, петрушка, селера, тмиш.

Овочевий суп. Береться 100 грамів моркви, 70 грамів коренів петрушки, 30 — коренів селери, 10 — вершкового масла, 100 — картоплі, 30 — борошна, 1 яєчний білок.

Дрібно порізані овочі в підсоленій воді варити до готовності. Потім протріть їх через друшляк і знову опустіть у каструлю. Збийте яєчний білок і борошно в пишну піну і невеликими дозами опускайте в суп, що кипить.

До столу суп подають із подрібненою зеленню петрушки і вершковим маслом.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

Вот как бывает

Стихи В. ДЮНИНА

Музыка Ю. АКТОНОВА

Скоро, скоро на луга
Лягут белые снега.
И метель о чем-то грустно
запоет.

А ведь было и тепло,
Только жаль, что все ушло.
И никто мне это лето
не вернет.

Припев:

Вот как бывает,
Где лета звонкий крик...
Вот как бывает,
Где счастья светлый миг?
Вот как бывает,
Где этот летний сон?
Вот как бывает —
Растаял он.

Все еще себе твержу,
Что любовь я отыщу.

Что верну порой осенней
Лето я.
Но смеется надо мной
Даже лето за спиной —
Так напела и смелая
Мечта моя.

Припев.
Разлетевшись по кустам,
Потерялся птичий гам,
Лишь остался в чаше
листвень

Стильный шум.
Но куда же и зачем
Я иду по листвягам тем.
Что я в этой поздней осени
ищу?

Припев

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 00843.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61103

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53

Зам. № 48. Тираж 59 800

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Глінки, 2.